

vel, og så bliver det til en stor skandale med den konsekvens, at folk må gå af, at hovederne ruller, og at folks tillid til politikerne bliver endnu mindre, end den var i forvejen.

Jeg synes ikke, det er den udvikling, vi burde fremme her i Folketinget. Tværtimod synes jeg, at man her i Folketinget burde arbejde på at have større åbenhed, have større offentlighed, frem for at man lukker for offentlighedens adgang til at se ministerkalenderne. Derfor stemmer vi selvfølgelig imod det her forslag.

Kl. 09:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 09:16

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 105 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 98: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Dommeres fremtræden i retsmøder).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen). (Fremstilling 19.12.2008. 1. behandling 23.01.2009. Betænkning 07.05.2009. 2. behandling 19.05.2009. Tillæggsbetænkning 27.05.2009).

Kl. 09:17

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Mette Gjer-skov.

O.k., jeg forstår, at det er som privatist og ikke som ordfører, og så er det hr. Morten Østergaard. Alting går jo i rangorden her.

Kl. 09:18

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Ja, en stemme er jo en stemme.

En dag som i dag vedtager vi jo en masse lovforslag, som er tiltænkt at løse problemer i det danske samfund, og man må sige, at L 98 sådan set uomtvisteligt er en undtagelse fra det forhold. Her er der nemlig tale om et lovforslag, der ikke løser noget som helst problem.

Gennem en lang debat før lovforslagets fremsættelse og gennem en lang udvalgsbehandling er der ikke én eneste, der har kunnet dokumentere et problem, som lovforslaget her adresserer. Der er ingen, der har klaget over dommerens fremtræden i en dansk retssal eller over manglende evne til at fremstå upartisk. Der har simpelt hen ikke kunnet fremvises konkrete klager over, at danske dommere med den regulering, de har af hinanden, og med den langstrakte rekrutteringsproces ikke er i stand til at sørge for, at domstolene fremstår værdige, og at dommerne fremstår upartiske, således at retssagerne kan føres efter de bedste retsstatsprincipper.

Derfor må man jo spørge, hvad det så er, lovforslaget her går ud på. Her skal vi lidt tilbage i historien, for det startede jo med en løbende diskussion om det muslimske hovedtørklæde, og det er jo også det, der har gjort, at lovforslaget i folkemunde kaldes tørklædeloven. Der var en lang diskussion, ikke mindst i regeringen, og det var sådan set ikke en intern diskussion, for ministrene fremlagde jo deres synspunkter offentligt. Integrationsministeren havde et synspunkt, som kom til offentlighedens kendskab gennem en kronik, og andre ministre havde andre synspunkter. Undervisningsministeren sagde på et tidspunkt, at han altid havde været imod at lovgive om badeforhæng og den slags ting.

Så besluttede Dansk Folkeparti sig for at indrykke annoncer, hvor en dommer var iført burka og i øvrigt havde den hammer, som for længst er kørt ud af danske retssale og overhovedet ikke bliver brugt, i hånden. Så kom tingene på gлед, der kom en debat, og det førte til, at først regeringen og nu åbenbart et flertal i Folketinget har besluttet sig for, at nu skal der lovgives om dommeres påklædning.

På den høring, som Retsudvalget afholdt, sagde Pernille Boye Koch, der var indkaldt som ekspert, at når man henser til lovforslagets forhi-